

Vergaderjaar 1985-1986

19 204

Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN VOLKSHUISVESTING, RUIMTELIJKE ORDENING EN MILIEUBEHEER, VAN LANDBOUW EN VISSERIJ EN VAN VERKEER EN WATERSTAAT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 17 september 1985

Hierbij bieden wij u het Indicatief meerjarenprogramma Milieubeheer 1986-1990 met de bijbehorende Voortgangsrapportage aan (zie 19 204 nrs. 2 en 3). Deze beide documenten maken deel uit van de memorie van toelichting bij de begroting van het departement van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer voor het jaar 1986. De memorie van toelichting, onderdeel Milieubeheer, is dan ook in hoofdzaak beperkt tot een toelichting op de raming van inkomsten en uitgaven.

Het Indicatief meerjarenprogramma Milieubeheer, dat is voorbereid onder de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de ministers van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, van Landbouw en Visserij en van Verkeer en Waterstaat, geeft een beeld van het in de periode 1986-1990 op rijksniveau te voeren milieubeleid op hoofdzaken. Het neemt als zodanig mede de functie van het wettelijk voorgeschreven indicatieve meerjarenprogramma Geluid over. Afgezien van het IMP-Water 1985-1989, dat u afzonderlijk wordt aangeboden, worden met ingang van dit jaar geen indicatieve meerjarenprogramma's voor deelterreinen van het milieubeheer meer uitgebracht. Dit is een uitvloeisel van het in de nota «Meer dan de som der delen» aangekondigde voornemen om te komen tot een geïntegreerde beleidsplanning. De in 1984 uitgebrachte indicatieve meerjarenprogramma's blijven overigens, voor zover in het onderhavige IMP of de Voortgangsrapportage niet anders is aangegeven, mede richtinggevend voor de te verrichten beleidsinspanningen.

Het Indicatief meerjarenprogramma Milieubeheer is toegezonden aan de Centrale raad voor de milieuhygiëne, de Raad van de Waterstaat en de Natuurbeschermingsraad met het verzoek om zo mogelijk voor de behandeling van de begroting van het departement van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer door de Tweede Kamer een commentaar hierop te geven. Zodra wij de reacties van deze raden ontvangen, zullen wij deze aan u doen toekomen.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
P. Winsemius

De Minister van Landbouw en Visserij,
G. J. M. Braks

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

3.4.4. Lijst van zwarte stoffen voor het milieubeleid

Naast prioritaire stoffen zijn er, veelal in internationaal verband, stoffen op grond van hun milieuschadelijke eigenschappen op zwarte lijsten geplaatst (zie figuur 3.4.2a.). Het blootstellingsaspect is hier buiten beschouwing gelaten; in het milieu brengen van deze stoffen dient gezien hun eigenschappen vermeden te worden. De lijst van zwarte stoffen voor het milieubeleid (tabel 3.4.4) heeft een richtinggevende betekenis voor overheden belast met de vergunningverlening en de betrokken bedrijven. Voor stoffen van de lijst van zwarte stoffen wordt een maximale brongerichte aanpak voorgestaan. De wijze waarop hieraan voor de verschillende compartimenten gestalte wordt gegeven, is aangegeven in vorige sectorale IMP's. In het geval een zwarte stof gezien de mate van blootstelling een milieuprobleem van nationale betekenis vormt, zal deze stof ook worden opgenomen in de lijst van prioritaire stoffen.

De hier gepresenteerde lijst van zwarte stoffen is gebaseerd op lijsten van stoffen die met het oog op het beschermen van wateren en bodem in internationale kaders zijn opgesteld, en op de lijst van zwarte stoffen uit het IMP-lucht 1985-1989. Zij geeft een overzicht van stoffen die op grond van hun eigenschappen geacht worden een bijzondere bedreiging te vormen voor de kwaliteit van bodem, water (waaronder zeewater) en lucht. Door intercompartimentaal transport kunnen deze stoffen ook een schadelijke werking uitoefenen in een ander compartiment dan waarin de emissie plaatsvindt.

Onder milieuschadelijkheid wordt verstaan: stofeigenschappen, zoals giftigheid – waaronder carcinogeniteit, mutageniteit en teratogeniteit –, afbreekbaarheid en (bio)accumulatie, die een ernstig risico inhouden. Deze criteria worden uiteraard sterk bepaald door het beschouwde milieucompartiment, waardoor de inhoud van de verschillende zwarte lijsten onderling verschilt. Daarnaast vloeien verschillen aangaande individuele stoffen uit de stofgroepen van de zwarte lijsten voor bescherming van oppervlaktewateren en bodem voort uit verschillen in (internationale) regelingen. Volgens de EG-richtlijn voor oppervlaktewateren dienen individuele stoffen van de in de zwarte lijst opgenomen stofgroepen te worden aangewezen. In de EG-grondwaterrichtlijn worden alle individuele stoffen van de in de betreffende zwarte lijst opgenomen stofgroepen impliciet als zwart aangemerkt, tenzij het tegendeel wordt bewezen. Voor de bescherming van bodem is hiervoor een toetsingskader in ontwikkeling.

Ten behoeve van het opstellen van de lijst van zwarte stoffen is uitgegaan van individuele stoffen. De lijst heeft géén limitatief karakter.

Voor een aantal van de op deze lijst voorkomende stoffen is al een nadere uitwerking van het beleid gegeven. Het betreft het toetsingsbeleid voor bestrijdingsmiddelen op grond van de Bestrijdingsmiddelenwet en het beleid voor een aantal prioritaire stoffen. Bij bestrijdingsmiddelen betreft het voorkomen op de lijst van zwarte stoffen in bepaalde gevallen niet zozeer het gebruik, alswel de produktie en wellicht de lozingen daarbij.

Al naar gelang nieuwe wetenschappelijke kennis of verandering in stofstromen daartoe aanleiding geven, zal deze lijst worden aangevuld of bijgesteld.

Tabel 3.4.4. Lijst van zwarte stoffen voor het milieubeleid

Stoffen	Bodem	Water	Lucht	Opmerkingen ¹
I. (Zware) metalen, metalloïden en hun verbindingen				
• Arseen	x	x	x	Bm; verboden
• Beryllium	x			
• Cadmium	x	x	x	
• Chroom (VI)			x	
• Kwik	x	x	x	
• Lood	x		x	
• Thallium	x			
• Tellurium	x			
• Tin	x			
• Zilver	x			
II. Gehalogeneerde organische verbindingen				
II.1. Alifatische verbindingen				
• Aldrin	x	x		Bm; verboden
• Chloralhydraat	x	x		Bm; toel.
• Chloordaan	x	x		Bm; verboden
• 2-Chloorethanol	x	x		
• Chloorpropaan	x	x		
• Chloropreen	x	x		
• Dibroomethaan (1,2)	x	x		
• Dichloorethaan	x	x	x	
• Dichlooretheen	x	x		
• Dichloormethaan	x	x		
• Dichloorpropaan (1,2)	x	x		
• 1,3-Dichloor-2-propanol	x	x		
• Dichloorpropaan	x	x		Bm; toel.
• Dieldrin	x	x		Bm; verboden
• Endosulfan		x		Bm; toel.
• Endrin	x	x		Bm; verboden ²
• Heptachloor	x	x		Bm; verboden
• Heptachloorepoxide	x	x		
• Hexachloorbutadieen	x	x		
• Hexachloorcyclohexanen (α , β) en (γ) linden	x	x		Bm; verboden
• Hexachloorethaan	x	x		Bm; toel.
• Methylbromide			x	Bm; toel. ³
• Monochloorazijnzuur	x	x		
• Tetrachloorethaan	x	x		
• Tetrachlooretheen	x	x		
• Tetrachloormethaan	x	x		
• Trichloorethanen	x	x		
• Trichlooretheen	x	x		
• Trichloormethaan	x	x		
• 1,1,2-Trichloortrifluorethaan	x	x		
• Vinylchloride	x	x	x	
II.2. Chloorethers				
• Bis(2-chloorisopropyl)ether	x	x		
• Epichloorhydrine	x	x	x	
II.3. Monocyclische aromatische verbindingen				
• Dichloorbenzeen	x	x		
• Dichloortolueen	x	x		
• DDT's (incl. DPP en DDE)	x	x		Bm; verboden
• Hexachloorbenzeen	x	x		Bm; verboden
• Monochloorbenzeen	x	x		
• Monochloortoluenen	x	x		
• Tetrachloorbenzeen	x	x		
• Trichloorbenzeen	x	x		
II.4. Bi- en tricyclische verbindingen				
• Monochloornaftalenen	x	x		
• Polychloorbifenylen	x	x		
• Polychloorterfenylen	x	x		

¹ Zie noot aan het eind van de tabel.² Verboden in land- en tuinbouw; voor beperkte periode zijn ontheffingen mogelijk.³ Nog toelating voor kleine toepassing.

~~Inspectie van de Volksgezondheid~~ op de Volksgezondheid

Inspectie van de Volksgezondheid
voor de hygiëne van het milieu voor Noord-Brabant
Schimmelt 28, Eindhoven
Correspondentie: Postbus 6195, 5600 HD Eindhoven
Telefoon (040) 65 29 11
Fax (040) 46 09 02
-1.777.1

7.

Aan de heer C. Tissen
Lommelsedijk 1B
5575 XD LUYKSGESTEL

Uw kenmerk

Uw brief van

Kenmerk

Datum

170295007/GM/MdB 21 februari 1995

Onderwerp

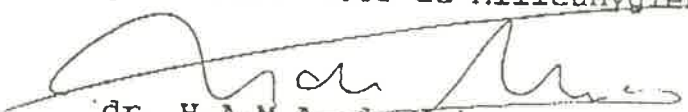
Bedrijfsmilieuplan

Geachte heer Tissen,

Hierbij bevestig ik de ontvangst van uw brief van 21 december 1994 aan de minister van VROM, die zoals u is bericht op 24 januari jl. ter beantwoording naar mij is doorgestuurd, en van uw brief van 28 januari jl. waarin u mij nogmaals verzoekt de vraagtekens in uw bedrijfsmilieuplan nader in te vullen. Deze laatste brief stuurde u eveneens aan de minister van VROM en aan de heer ing. C.M. Moons, hoofd van de Afdeling Industrie en overige bedrijfstakken van het ministerie. Met deze brief reageer ik, mede op verzoek van de minister en de heer ing. C.M. Moons, op al uw bovengenoemde brieven.

Op uw verzoek om uw bedrijfsmilieuplan nader in te vullen kan ik geen gehoor geven. Bevoegd gezag bij het opstellen en beoordelen van bedrijfsmilieuplannen is immers de gemeente. Dit betekent dat u zich met uw vragen over de invulling van het bedrijfsmilieuplan tot uw gemeente dient te wenden. Om die reden heb ik uw brief van 21 december jl. met het bedrijfsmilieuplan ter behandeling naar de gemeente Luyksgestel gestuurd. Van de door u gestelde aansprakelijkheid van het ministerie van VROM kan geen sprake zijn, daar de gevolgen die optreden in het kader van het door u geproduceerde geïmpregneerde hout, voor rekening van de producent (en derhalve voor uw rekening) komen. Voor het overige geven uw brieven mij geen aanleiding tot opmerkingen. Ik beschouw uw brieven als afdoende beantwoord.

De Regionaal Inspecteur van de Volks-
gezondheid voor de Milieuhygiëne,

dr. H.A.M.A. de Vries

Protocolen voor de Bedrijfsgezondheidszorg

))

Arsenicum

en anorganische arseenverbindingen,
behalve arsine

Onder redactie van de begeleidingscommissie
Onderzoeksmethoden Chemische Belasting

))

Inspectiedienst SZW

8.

juuni 1994

9.

S 30-21

Arseenverbindingen

Verbinding	Chemische formule	Moleculair gewicht	Oplosbaarheid in water	CAS-nummer
Arseentrioxiede	As ₂ O ₃	197,8	slecht	1327-53-3
Arseenpentoxide	As ₂ O ₅	229,8	volledig	1303-28-2
Arseenzuur	H ₃ AsO ₄	141,9	volledig	7778-39-4
Arseentrisulfide	As ₂ S ₃	246,0	niet	1303-33-9
Arseentrichloride	AsCl ₃	181,3	ontleedt	7784-34-1
Natriumarseniet	Na ₃ AsO ₂	152,9	volledig	n.b.
Natriumarsenaat	Na ₃ AsO ₄	302,9	n.b.	7631-89-2
Kaliumarseniet	KH(AsO ₂) ₂	399,7	volledig	10124-50-2
Kaliumarsenaat	KH ₂ AsO ₄	180,0	volledig	7784-41-0
Calciumarseniet	CaAsHO ₃	164,0	n.b.	27152-57-4
Calciumarsenaat	Ca ₃ As ₂ O ₈	398,1	0,13g/L	7778-44-1
Magnesiumarsenaat	Mg ₃ (AsO ₄) ₂	351,0	niet opl.	10103-50-1
Kopercarseniet	As ₂ HO ₃ Cu	187,5	niet opl.	10290-12-7
Loodarsenaat	AsHO ₄ Pb	347,1	niet opl.	7784-40-9
Kopernicarseniet	As ₂ H ₆ O ₁₀ C ₄ Cu ₄	1013,8	niet opl.	12002-03-8

n.b.: niet beschikbaar.

2. KINETIEK

Opname

De belangrijkste wijze van opname is via inademing van stof, aerosolen en damp. As komt in de lucht meestal voor als arseentrioxiede. Depositie van stof en aerosolen vindt plaats in de neus en de luchtwegen; de plaats van de depositie wordt o.a. bepaald door de deeltjesgrootte. Voor deeltjes met een diameter van 1 µm wordt de depositie geschat op 60%, voor deeltjes met een diameter van 0,1 µm op ongeveer 40%. Naarmate de oplosbaarheid in water geringer is, neemt de verblijftijd in de luchtwegen toe. De resorptie van goed oplosbare verbindingen wordt geschat op 100%.

De procentuele resorptie via het maag-darmkanaal wordt eveneens bepaald door de oplosbaarheid in water en de zuurgraad daarvan; voor goed oplosbare verbindingen wordt de resorptie geschat

op meer dan 90%. vermoedelijk worden verbindingen van driewaardig As (arseniet) sterker gereorbeerd dan die van vijfwaardig As (arsenaat).

Bij verontreiniging van de huid door arseenzuur of arseentrichloride is resorptie door de huid waargenomen.

Distributie

Goed oplosbare As-verbindingen worden snel via het bloed gedistribueerd. In het bloed is As gelijk verdeeld over de erythrocyten (als DMAA) en het plasma. Oplosbare arsenieten worden in de regel sterker in weefsels opgehoopt dan arsenaten. As hoopt zich ook op in huid, haar en nagels. As verbindt zich met SH-groepen in eiwitten.

Passage door de placenta kan optreden.

Biotransformatie

Door methylering, vermoedelijk in de lever, worden anorganische As-verbindingen omgezet in MMAA en daarna in DMAA; de ratio tussen de concentratie van DMAA en MMAA neemt toe met de duur van de blootstelling. Enkele dagen na orale blootstelling is de ratio ongeveer twee. In de nier wordt driewaardig As voor een deel omgezet in vijfwaardig As.

Uitscheiding

De uitscheiding vindt grotendeels door de nier plaats; een klein deel wordt uitscheiden via de gal en de faeces en voorts via het speeksel, de zweeiklieren en waarschijnlijk ook met de moedermelk. In een experiment met vrijwilligers die vijf dagen lang Na-arseniet (500 of 1000 µg/dag) oraal toegediend kregen, werd binnen 24 uur na de laatste inname ongeveer 50% van de dagdosis uitscheiden (bepaald als totaal As). Bij een lagere dagdosis (125 of 250 µg) was de uitscheiding relatief hoger (Buchet et al., 1981).

Halfwaardetijden

Na intraveneuze toediening van arseniet verliep de uitscheiding met de urine in drie fasen met biologische halfwaardetijden (t½) van respectievelijk 2 uur, 8 uur en 8 dagen; na orale inname van vijfwaardig As werd 66% uitscheiden met een t½ van 2,1 dagen, 30% met een t½ van 9,5 dagen en 3,7% met een t½ van 38 dagen (Ishikishi et al., 1980).

arseenhoudend afval
is per definitie gevaarlijk afval 9.

Op voertuigen met losgestorte vaste stoffen, althans van welke stoffen dat is toegestaan, uit aanhangsel B.5, worden nu definitief de oranje borden met gevaar- en stofidentificatienummers aangebracht.

Vakbekwaamheid

Iedereen in het nationale verkeer die na 1 juli met voertuigen zwaarder dan 3,5 ton gevaarlijke stoffen vervoert in hoeveelheden groter dan de vrijgestelde hoeveelheden, moet ADR-vakbekwaam zijn. Kandidaten die in 1994 het CCV-examen hebben afgelegd, maar niet zijn geslaagd, kunnen geen aanspraak meer maken op uitstel.

Bron: Transport en Logistiek van 29 juni 1995, nr. 26 (blz. 9).

REGELGEVING

Regeling aanvulling aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen

In de staatscourant van 27 juni jl. staat de integrale tekst van de Regeling aanvulling aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen.

De Europese Raad heeft op 22 december 1994 een lijst van gevaarlijke afvalstoffen vastgesteld (PbEG L 356)

De regeling 'aanvulling aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen' heeft tot doel de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen te implementeren voorzover de op de Europese lijst voorkomende afvalstoffen nog niet door het Besluit aanwijzing gevaarlijke afvalstoffen (voortaan: Baga) als gevaarlijke afvalstof zijn aangewezen.

Nagegaan is in hoeverre de afvalstoffen die door de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen als gevaarlijke afvalstof zijn aangemerkt ook op grond van het Baga als gevaarlijke afvalstof zijn aangewezen. Daarbij is er vanuit gegaan dat het er niet omgaat de Europese lijst letterlijk om te zetten in een Nederlandse lijst. Het gaat er om dat de door de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen aangewezen afvalstoffen ook in Nederland als gevaarlijke afvalstof worden aangemerkt. Dit betekent dat de Europese lijst niet alleen door middel van een lijst van processen maar ook door middel van de lijst van stoffen geïmplementeerd kan worden.

Uit de vergelijking blijkt het volgende:

- het merendeel van de afvalstoffen die door de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen als gevaarlijke afvalstof worden aangemerkt, wordt

ook op grond van de lijst van processen van het Baga als een gevaarlijke afvalstof aangewezen; - in een aantal gevallen is de door de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen omschreven categorie afvalstoffen ruimer dan een daarmee vergelijkbare categorie in het Baga op grond van de lijst van processen. In die gevallen is geconcludeerd dat de lijst van stoffen uit het Baga er voor zorgt dat de in de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen genoemde categorie afvalstoffen ook in Nederland als een gevaarlijke afvalstof wordt aangemerkt. Dit geldt bijvoorbeeld voor de categorie 06 04 03 arseenhoudend afval;

- in een aantal gevallen zijn de afvalstoffen die door de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen als gevaarlijke afvalstof worden aangemerkt, alleen op grond van de lijst van stoffen van het Baga als een gevaarlijke afvalstof aangemerkt. Dit geldt bijvoorbeeld voor de categorie 05 04 01 bleekarde;

- de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen kent geen zogenaamde voorwerpenregeling. Er staan echter wel voorwerpen op en deze zijn op grond U.1. onder b van bijlage III van het Baga ingezonderd. Het gaat om transformatoren en condensatoren accu's, batterijen en TL-buizen; - alleen de volgende categorieën afvalstoffen uit de Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen zijn op grond van het Baga niet volledig of niet als gevaarlijke afvalstof aangewezen:

06 AFVAL VAN ANORGANISCHE
CHEMISCHE PROCESSEN

06 02 BASISCHE OPLOSSINGEN

06 02 01 calciumhydroxide

06 02 02 soda

06 02 99 niet eerder genoemd afval

Het Baga kent geen proces dat hiermee vergelijkbaar is. De lijst van stoffen van het Baga wijst wel onder D.4 hydroxyden aan met uitzondering van onder andere calciumhydroxide. Basische oplossingen zijn in het Baga derhalve op basis van de concentratie hydroxyden aangewezen als gevaarlijke afvalstof. De Europese lijst van gevaarlijke afvalstoffen is echter op dit punt niet volledig geïmplementeerd doordat de concentratiegrenswaarde voor hydroxyden in Baga 50.000 mg/kg bedraagt, waardoor alleen bij een heel hoge pH sprake zal zijn van een gevaarlijke afvalstof. Implementatie van deze categorie afvalstoffen door deze ministeriële regeling is niet mogelijk omdat de ministeriële regeling dan in strijd zou zijn met het Baga. Door een wijziging van het Baga zal de afvalstoffen categorie basische oplossingen volledig worden geïmplementeerd.

16 04 EXPLOSIEF AFVAL

16 04 01 afvalmunitie

16 04 02 vuurwerkafval

16 04 03 overig explosief afval

nieuwe brief
gev. stoffen 28 juli 95

28 juli 1995

Tjeena. Willem

Het Baga kent geen proces dat hiermee vergelijkbaar is. De lijst van stoffen van het Baga wijst onder E.1 wel licht ontvlambare stoffen aan maar deze eigenschap is niet in alle gevallen van toepassing op explosief afval. Ontpofbare voorwerpen zijn in het Baga wel als voorwerp ingezonderd (bijlage III, U.1.b., onder 5).

17 BOUW- EN SLOOPAFVAL (INCLUSIEF WEGENBOUW)

17 06 ISOLATIEMATERIAAL

17 06 01 asbesthoudend isolatiemateriaal
Op grond van het Baga is asbesthoudend bouw- en sloopafval op dit moment geen gevaarlijke afvalstof omdat bijlage III, U.2, onder i, nog niet volledig in werking is getreden. Naar verwachting zal dit onderdeel van Baga eind 1995 in werking treden.

Bron: Staatscourant van 27 juni 1995, nr. 121 (blz. 9).

Beoordeling en beperking risico's bestaande stoffen

In de staatscourant van 16 juni jl. heeft de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer een mededeling gedaan over de eerste EG-lijst van prioriteitsstoffen.

Op 25 mei 1994 is door de EG een eerste lijst van zogenoemde prioriteitsstoffen vastgesteld (Verordening (EG) nr. 1179/94, 25 mei 1994, PbEG L 131). Deze stoffen behoeven bijzondere aandacht vanwege hun mogelijke effecten op mens of milieu.

Bepaalde in de Europese Economische Ruimte gevestigde fabrikanten en importeurs van deze stoffen zijn verplicht gegevens over de risico's van zo'n stof te overleggen. Aan de hand van deze gegevens worden de risico's van de betreffende stof door een daartoe aangewezen lid-staat beoordeeld en via een specifieke communautaire procedure goedgekeurd. De risicobeoordeling kan tevens aanleiding zijn een voorstel te doen voor een zogenoemde strategie van risicobeperkende maatregelen.

Verzoek om informatie

Op grond van de verordening hebben bepaalde fabrikanten en importeurs de verplichting over de in de tabel aangegeven stoffen bepaalde informatie te leveren. Deze informatie zal niet altijd voldoende zijn voor een adequate risicobeoordeling. In het bijzonder kunnen gegevens ontbreken over de aard van de toepassingen van een stof. Deze zijn dikwijls wel beschikbaar bij afnemers van de stof. Daarnaast kunnen ook instellingen kennis hebben over

bepaalde specifieke eigenschappen. Met het oog op een zo zorgvuldig mogelijke beoordeling van de risico's van de prioriteitsstoffen worden anderen daarom eveneens in de gelegenheid gesteld gegevens over de prioriteitsstoffen aan te leveren. Het kan daarbij gaan om gegevens die van belang zijn voor de risicobeoordeling, zoals de eigenschappen, de produktie, het gebruik, de toepassingen, de emissies en de verwijdering van de stof. Ook kunnen gegevens worden overgelegd over de wijze waarop deze risico's zouden moeten worden beoordeeld. Als u relevante informatie heeft over een stof op de prioriteitslijst, dan verzoeken wij u deze informatie te zenden aan:

Bureau Milieugevaarlijke Stoffen, afd.
Bestaande Stoffen
Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke
Ordening en Milieubeheer
Postbus 30945
30945 Den Haag
interne postcode: 655

Desgewenst kunt u zich tot dit bureau wenden voor nadere inlichtingen (tel. 070-3394679). Gegevens over de risico's van een stof die worden beoordeeld door een andere lid-staat zullen aan die staat worden doorgezonden.

In onderstaande tabel staan alle stoffen van de eerste prioriteitslijst. Achter de stof staat de lid-staat die verantwoordelijk is voor de risicobeoordeling.

Eerste lijst van prioriteitsstoffen

EINECS nr.	CAS nr.	Stofnaam	Lid Staat
200-449-4	60-00-4	edetinezuur	D
200-539-3	62-53-3	aniline	D
200-573-9	64-02-8	tetranatriummethyleendiamine-tetraacetaat	D
200-753-7	71-43-2	benzeen	D
200-835-2	75-05-8	acetonitril	E
201-167-4	79-01-6	trichloorethyleen	UK
201-173-7	79-06-1	acrylamide	UK
201-177-9	79-10-7	acrylzuur	D
201-185-2	79-20-9	methylacetaat	D
201-204-4	79-41-4	methacrylzuur	D
201-297-1	80-62-6	methylmethacrylaat	D
201-557-4	84-74-2	diburylitaat	NL
202-049-5	91-20-3	nattaleen	UK
202-448-4	95-76-1	3,4-dichlooraniline	D
202-453-1	95-80-7	4-methyl-m-tenyleendiamine	D
202-704-5	98-82-8	cumeen	E
202-849-4	100-41-4	ethylbenzeen	D
202-851-5	100-42-5	styreen	UK
202-974-4	101-77-9	4,4-methyleendianiline	D
203-080-7	103-11-7	2-ethylhexylacrylaat	D
203-400-5	106-46-7	1,4-dichloorbenzeen	F

6

Om welke produkten gaat het?

uit- wet / richtlijn / aansprakelijkheid
producent tegen
consument

Art. 1407c lid 1 wetsvoorstel:

Onder het begrip produkt wordt elk roerend goed verstaan, dat industrieel is vervaardigd (met uitzondering van landbouwgrondstoffen (produkten van de bodem, van de veefokkerij en van visserij) en met uitzondering van produkten van de jacht), ook indien het een bestanddeel vormt van een ander roerend of onroerend goed. Landbouwgrondstoffen en produkten van de jacht die een eerste industriële be- of verwerking hebben ondergaan die tot een gebrek in die produkten kan leiden, vallen wel onder het wetsvoorstel. Gas, water en electriciteit worden als produkt gezien. Onder de aansprakelijkheid voor gebrekkige produkten valt niet de aansprakelijkheid voor gebrekkige diensten.

Produkten zijn
roerende goederen

Be- of verwerking

Wat wordt verstaan onder het begrip be- of verwerking is nog onduidelijk. Men kan er onder verstaan:

- 1 massa-/seriematige be- of verwerking of
- 2 een zodanige be- of verwerking dat daardoor in het wezen van een produkt een verandering optreedt.

Schade aan het produkt zelf valt niet onder het wetsvoorstel. Schade door bedrijfsmiddelen aan bedrijfsgoederen valt buiten het wetsvoorstel, men zie hiervoor art. 1407e sub b wetsvoorstel. Dit geldt ook voor bedrijfsschade (o.a. stilligsschade). Schade door bedrijfsmiddelen aan consumptiegoederen van het publiek valt er wel onder.

7

Wanneer is een produkt gebrekkig?

Een produkt is gebrekkig wanneer het niet de veiligheid biedt die men gerechtigd is te verwachten, alle omstandigheden in aanmerking genomen. Die verwachting kan gebaseerd zijn op de normale eigenschappen van een produkt of gewekt zijn door reclame van de producent. Er is sprake van een gebrekkig produkt, indien de producent in strijd heeft gehandeld met geschreven en ongeschreven veiligheidsnormen. Bij de beantwoording van de vraag of een produkt een gebrek vertoont, moet niet de ongeschiktheid van het produkt voor het gebruik maatstaf zijn, doch het gebrek aan veiligheid die het grote publiek gerechtigd is te verwachten, alle omstandigheden in aanmerking genomen, waaronder:

Gebrekkigheid

- a De presentatie van het produkt.
Het produkt moet in zijn geheel worden gezien, dus inclusief reclame, verpakking en gebruiksaanwijzing, voor zover van belang voor een veilig gebruik van het produkt. De producent moet bij het geven van informatie niet de ideale gebruiker voor ogen hebben. Een eventuele waarschuwing van de producent speelt een grote rol.
- b Het redelijkerwijs te verwachten gebruik van het produkt.
De producent is niet aansprakelijk voor onredelijk misbruik. Een produkt moet bestand zijn tegen een zekere mate van verkeerd gebruik. De producent moet bij het ontwerpen niet de ideale gebruiker voor ogen hebben. Het verkeerd gebruik moet echter binnen redelijke grenzen blijven.
- c Het tijdstip waarop het produkt in het verkeer is gebracht.
De term in het verkeer brengen houdt in een produkt voor algemeen gebruik vrijgeven. Een produkt mag niet als gebrekkig worden beschouwd uitsluitend omdat er nadien een beter produkt in het verkeer is gebracht (art. 1407b tweede lid)